

один із цих методів, в Україні неможливо реалізувати через особливості законодавства. Тому можна сказати, що зараз Україна веде неефективну і слабку антиінфляційну політику, перебуваючи в інфляційній економічній ситуації.

Таким чином, здебільшого подолати інфляцію в Україні заважає законодавство. На даний момент у чинному законодавстві не передбачено, щоб уряд контролював діяльність НБУ. Тому уряд немає економічних можливостей регулювання цін. В Україні залишаються лише адміністративні методи впливу на цінову політику в країні, але й це може бути неефективним, оскільки щоб запровадити ці методи, Кабміну потрібно погодити дії з Парламентом. Цей процес може бути тривалим і не допоможе швидко зреагувати на економічну ситуацію. Тому щоб знизити інфляцію, Україні спочатку потрібно переглянути своє законодавство.

Біценко О. О.

Науковий керівник: Решетняк Н. Б.

НТУ «ХП»

СКОРОЧЕННЯ РОБОЧОГО ТИЖНЯ ЯК ТЕНДЕНЦІЯ РОЗВИТКУ СУЧАСНОГО РИНКУ ПРАЦІ

Ринок праці знаходиться у пошуках додаткових джерел підвищення ефективності праці робітників. Роботодавці всерйоз замислюються про благополуччя своїх співробітників, тому що їхній фізичний та душевний стан безпосередньо впливає на якість роботи, продуктивність та ініціативність. Все більше компаній експериментують із робочим графіком, щоб знайти баланс між роботою та особистим життям. Деякі компанії переходять на 4-денний робочий тиждень з тим самим 8-годинним робочим днем. За їх підрахунками така модель не лише покращує баланс між особистим життям працівників та роботою, а також збільшує результативність. Спочатку потрібно розібратися з

історією питання. Автором ідеї 5 денного робочого тижня традиційно вважають американця Генрі Форда, який у 1926 році запровадив такий графік на своїх автомобільних заводах. Він припустив, що продаж автомобілів можна буде підвищити, якщо у людей звільниться додатковий день для їх купівлі. Зрештою скорочення робочого тижня до 5 днів і 8 годин на день виправдало себе і для самих працівників: їхня продуктивність суттєво зросла.

У Європі в цілому в останні роки спостерігається тенденція до скорочення трудового часу. Наприклад, в Німеччині люди працюють від 35 до 40 годин, у Франції — в середньому 35-36, в Данії — 37, в Іспанії — 35 годин з урахуванням сієсти. Німецький стартап Rheingans Digital Enabler запровадив 5-годинний робочий день, а результативність компанії не знизилася. Схожа система давно впроваджена у компанії Lego у Данії, де робочий день триває з 8 ранку до 4 вечора. Це зроблено для того, щоб працівники могли самостійно забирати дітей із садка/школи та більше присвячувати часу собі та родині.

Останніми роками в усьому світі вивчається можливість скорочення робочого тижня. Попри побоювання, що це призведе до падіння продуктивності, результати експериментів доводять інше. Наприклад, у Microsoft Japan після запровадження 4-денного робочого тижня продуктивність працівників зросла, скоротилися витрати компанії на електроенергію і друк документів. Український ринок також не залишається осторонь тренду, але експерименти не були успішними. Режим 4-денного робочого тижня має свої плюси й мінуси. У такого підходу до організації робочого тижня є наступні переваги: збільшення продуктивності праці та підвищення якості роботи; підвищення мотивації персоналу; додатковий вихідний дає співробітникам змогу приділяти більше часу освіті та підвищенню кваліфікації, що позитивно впливає на результати їхньої роботи; скорочення стресу серед співробітників і поліпшення їхнього загального добробуту; покращення екологічної ситуації, тому що кожна година робочого часу негативно відбивається на кліматі Землі; зниження витрат на комунальні послуги.

Однак у чотириденного робочого тижня є і значні мінуси: зменшується час для реалізації можливостей, які можуть сприяти просуванню кар'єри працівника в довгостроковій перспективі; підвищується ймовірність виникнення дефіциту кадрів у тих галузях, де робота ведеться цілодобово, збільшуються витрати; зменшення обсягу виробництва товарів і послуг. Варто розуміти, що далеко не в усіх сферах можна зробити стільки ж роботи за 4 дні, скільки за 5.

Отже, зрозуміло, що ця тема ще недостатньо освітлена і потребує більше досліджень як в Україні, так і у світі. Тому важко сказати що саме переважає – недоліки чи переваги, адже ще не так багато прикладів для того, щоб можна було робити висновки.

Бородавка С. О.

Науковий керівник: Губанова Н. Н.

НТУ «ХП»

ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ РАЦІОНАЛЬНОГО ВИКОРИСТАННЯ КОРИСНИХ КОПАЛИН УКРАЇНИ

На території України розміщується більше 20 000 родовищ із 117 видами корисних копалин за даними ДНВП «Геоінформ України». Вона входить до списку провідних мінерально-сировинних держав світу. Кожен регіон України має набір різноманітних корисних копалин. За таких сприятливих умов для економічного зростання наша країна займає 90 місце у списку Світового банку за ВВП на душу населення, що свідчить про доволі низький рівень життя українців. Відповідно до цього, актуальною є проблема ефективного використання існуючого природно-ресурсного потенціалу.

Родовища корисних копалин належать українцям на законній основі. Але на практиці природні ресурси, які повинні бути направлені на нарощення національного багатства та підвищення рівня життя населення, зосереджені в руках олігархів, які мають на меті лише власне збагачення.